

ÖVEZÜNK!

A Szeged–Csanádi Egyházmegye katolikus ifjúságának lapja

2008. február 9.

Élő-halott egyházunk

Nagyböjt kezdetén, amikor a hamuval megjelöli a pap homlokunkat, vajon mi jár a fejünkben? Emlékezünk, hogy porból lettünk és porrá leszünk? Vagy megtérünk és hiszünk az evangéliumban?

Vagy csak arra gondolunk, hogy milyen éhesek vagyunk, hiszen ha nagy nehezen is, de csak sikerült megtartanunk a szigorú hamvazó-szerdai böjtöt? De vajon gondolunk-e azokra, akik minden nap kényszerű böjtöt tartanak, mert (szinte vagy egyáltalán) nincs mit enniük? És itt nemcsak a koldusokat és hajléktalanokat említeném, hanem a társadalom egyre nagyobb tömegét, akiket az elszegényedés fenyeget, mert még ha van is munkájuk, sokszor dönteniük kell, hogy esznek-e vagy világítanak, esetleg fűtenek a következő hónapban.

Tudunk-e megfelelő választ adni nekik egyházunk részéről? Ha imádkozunk értük, az fontos segítség. Ha pénzt gyűjtünk valakinek, az is kimozdíthat egy-két családot a mélypontról. És az segít-e, ha éhség-sztrájkolunk értük? Értük, a „Szegény Magyarorszáért — Magyarország szegényeiért” tartott imádságos éhség-sztrájkot két jezsuita atya és a kezdeményezésükkel egyetértő több tucat katolikus pap. Vajon elérnek-e vele valamit? És vajon ér-e valamit egy olyan egyéni kezdeményezés, amit az egyház — önként vállalt felelőssége ellenére — nem támogat?

Ahogy egy interjúban megfogalmazta Vértesaljai László atya: „Puha az egyház körülöttem... cserbenhagyjuk a ránk bízottakat. Szomorú megtapasztalni, hogy a püspöki kar egésze — néhány tagjának személyes bátorítását leszámítva — szóra sem méltatja a válságot... Az nem baj, hogy velünk nem szolidárisak, hanem hogy ígéretük ellenére nem kiáltják világgá: ami itt történik, az országvesztés.”

Vajon élő-e az egyház, ha tehetetlennek látszik? Ha hiába kopogtat be a plébániák ajtaján egy-re több rászoruló, mert már csak a széttárt kezű papokkal találkozunk (már ott, ahol még vannak papok).

Vajon halott-e az egyház, ha tehetetlennek mutatkozik? Ha képtelen a helyi közösségeket, embereket megszólítani, mert nincs rá megfelelő tudása, hiányzik az érdeklődése vagy éppen felhatalmazása.

Lehet 2008 a Biblia éve vagy Szent Pál éve — ha üresek maradnak a szavak a tettek nélkül, akkor csak egy régi könyvről és egy elporladt utazó prédikátorról szól ez az esztendő. Mi változtathatja ezt meg?

Itt a nagyböjt. Vajon mire készülök a negyven nap alatt: hús vételére vagy feltámadásra? A halottal vagy az élővel szeretnék találkozni a megnyíló sírnál?

El tudom-e hinni, hogy Pál tanúságtétele — „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.” (Gal 2,20) — ma is érvényes? És teszek-e valamit, hogy így is legyen?

Tartalom

Égető probléma	2
*	
Szerettük volna...	
Még nem tudom...	3
*	
2008 — A Biblia éve	
Honlap-ajánló Bibliához	
Sürgős hívószámok	4
*	
„Boldog, aki olvassa”?	
Ha a Biblia lenne a mobilom	5
*	
Hálaadó szentmise a Házasság Világnapján	
Házaskurzus konferencia	6
*	
Az emberi család: a béke közössége	7
*	
Szepe — egy régi iskola újdonságai	
Boldogasszony kiállítás	
Továbbképzés a Pázmányon	8
*	
Újjászületett a Munkácsy Mihály Múzeum	
Kórustalálkozó Szentesen	
Odúkészítő tábor	
*	
Szegedi Önkéntes Központ	
Boston érseke utcai önkéntes munkában	10
*	
Egy kicsiny és tiszta gyertya	
Viccek	11
*	
Programajánló	
Nagyböjti gondolatok	12

Égető probléma

Alapvetően hosszabb ideje foglalkoztat már, hogy néhány gondolatot és meglátást össze kellene foglalnom egy-két dologról, amellyel gyakran szembesülök és — mondjuk úgy — érinti mindennapjaimat. S talán túl sokat is vártam arra, hogy az utolsó csepp a pohárban elindítson az írás felé. Egészen addig, hogy az utolsó csepp elég nagy cseppecske lett: néhány köbméternyi oltóvíz egy nagy piros autóból. De mondhatnánk azt is, hogy ez volt az olaj a tűzre, ha esetleg nem tartjuk ezt már túlságosan hátborzongató képnek... Történt mindez karácsony után, Szent János napjának éjszakáján, amikor is — sokunk előtt ismert — a Dóm Plébániájának munkatársai által hetekszám szorgalmasan és igényesen készült betlehem pillanatok alatt a lángok martaléka lett.

Megvallom őszintén: az esetet követő lehangoltság jó néhány napig vendégeskedett a munkatársi közösségünkben s lépten-nyomon úgy éreztem, hogy a kesernyés, sötét füst nem csak ruhánkba, bakancsunkba, hajunkba ette be magát a maradványok lapátolása során, hanem kedvünkbe, világlátásunkba, dekadenssé és melankolikussá váló gondolatainkba is. Merthogy a Betlehem valóban szép volt, amíg volt, valóban sokak öröme szolgált, valóban színesítette azt a vásárt, amely évről évre törekszik megmutatni Szegednek, hogy van alternatívája karácsony előtt a gagyi kínai tömegcikknek.

Különös volt tapasztalni az első napok híradásait, s még inkább a reakciókat arra. Megvallom őszintén — többek tanácsa ellenére — gyakran, sajnos túl gyakran belesetem abba a hibába, hogy olvasója lettem azoknak a meddő vitáknak, melyek a megyei napilap cikkei kapcsán indult fórumokon zajlottak. Parttalan, meddő és ostoba, de ehhez mérten agresszív és intoleráns viták voltak ezek, melyek alapján idővel perverz szórakozásommá vált felállítani azt a szociológiai láttelepet, melynél mi sem túkrözi jobban azt, amit mind látunk, de még mindig csak egy érdekes játéknak tekintünk: a végzetes kettéosztottságot és a vélemény- (vagy hiedelem?) formálásnak azt a börzéjét, melyben az intoleranciát csak az ostobaság múlja felül. Időközben szilárd meggyőződésemmé vált, hogy az igazság, ha egyáltalán van ilyen, alapvetően csakis annyiban érdekes, amennyiben meg tudja támasztani kinek-kinek a féligazságaiból épített tákolmányait. Mert-hogy ugyanannyira tartom badarságnak, hogy a betlehem a Magyarországon tapasztalható keresztényüldözés miatt lett a lángok martaléka, mint amennyire nem érdekel, hogy mi történt volna, ha egy zsinagóga előtt történt volna hasonló eset. Ami viszont érdekel, az az, hogy miért nem lehet megpróbálni az eseményeket saját helyi-értéküknek megfelelően kezelni.

S itt szeretném soraim közé fűzni azt a szálát, melyről már az első mondatoknál utaltam: arról, hogy magam is a belvárosban, jelesül a Palánkban lakom s nem lehet péntek vagy szombat éjszaka úgy hazasétálni, hogy az ember ne találkozna több csoportban is 14—16 évesen, hátsójukon jóformán még tojáshejat viselő, de kezükben annál nagyobb öntudattal palackokat és cigarettát vagy spanglit

szorongató ifjakkal, a mérsékelten illuminálttól a csontig betépettig. S ugyanígy nem lehet szombat és

vasárnap kora reggel sem úgy sétát tenni, hogy ne eldobált üvegekkel és kidobált taccsok közt lavíroznék lépten-nyomon.

S hogy mi ebben a feltűnő, vagy inkább fülsüketítően ordító disszonancia? Az, kérem, hogy miközben a város önkormányzata a koldusrendelettel igyekszik kiretusálni a városnak vajmi keveset ártó, de esztétikailag esetleg szemet szűrő hajléktalanokat, addig álszentül szemet hunyunk az ugyanolyan központi helyeken randalírozó, mindenféle életkori megkötés nélkül alkoholt és fűvet fogyasztó és szeméthalmot hagyó tinédzserek csoportjai felett. Eszerint a koldusrendelet erősebb mint az ifjúságvédelmi törvény? Vagy az egyikre kerít a város kapacitást, a másikra nem? S hát mégis: melyik az égetőbb probléma?! Égető probléma? Merthogy a probléma éget... Ha az épp poénnak tűnik, egy betlehemet is.

De most ne bocsátkozzunk bele az „ezek a mai fiatalok” szólalomkba és az éppen aktuális jövő generáció szapulásába. A betlehem leégése nekünk fáj, talán másoknak is, de ha visszaemlékezünk vagy tíz évvel ezelőttre, a vonatdobálás mennyivel volt nemesebb cselekedet? Vagy a beavató-szertartás az Ortutayban, vagy januárban a „17 éves ver halálra 18 évest”-ügy, esetleg a Blaha réme?

Szentcsalád ünnepére füstté vált a mi szent családjunk. De talán ennek is van üzenete: lehet-e, tudunk-e ma hitelesen és értelmesen a szentcsaládról beszélni, amikor — ahogy közhelyszerűen mormolni szoktuk — „semmi sem szent” és család sincs.

A szociológusok, pszichológusok sokáig el fognak majd vitatkozni azon, hogy a fiataalkori vandalizmus, az alkohol-fogyasztás, a kábítószer, a deviancia ok-e vagy éppen következmény, s a családi háttér (telenség) milyen szerepet (nem) kap ezen esetekben. De mi mit tudunk lépni?

Négy évszázaddal ezelőtt Kalazanci Szt József pl. észrevett és felvállalt hasonló problémákat. Mint ahogy kb. másfél évszázaddal ezelőtt Don Bosco is. És folytathatnánk a sort... De meddig? 2008-ban ki vállalja ezt fel? Van, aki igen?

A leégett betlehem és a hasonló üszkös romok nekünk is kihívást jelentenek: eldédelgetjük-e az egyre fogyó és öregedő híveinket a jámbor szentcsalád mítoszával a misézünk—litániázunk—temetünk pasztoráció, a hagyomány nélküli tradicionalizmus ismert és biztos, de egyre szűkösebb ösvényein — vagy ki tudunk állni valami egészen újjal, merésszel, ismeretlennel, de vonzóval, mely persze magában foglalja a tradicionalizmus nélküli hagyományt is, s sokkal jobban hasonlít a szentcsalád igazi, konfliktusokkal, meneküléssel, idegenben éléssel, súlyos kérdésekkel átitatott életére... Valami olyannal, amely nem minket éget (így vagy úgy), hanem mi tudunk lánggra lobbantani vele.

hoattila@vipmail.hu

Szerettük volna... ...szébbé tenni az ünnepet

A Szeged-Belvárosi Plébánia szeretne volna szébbé tenni az adventet és a karácsonyi ünnepeket.

Ezért egy szabadtéri betlehemet készítettünk, így tettük teljesebbé a Dóm téri karácsonyi vásárt. Az ünnepi készülődés ideje alatt gyakran láttuk: sok szülő vitte oda gyermekét és beszélt a karácsonyi eseményekről.

Talán itt mesélték el először gyermekeiknek Jézus születésének történetét.

Ezzel a Betlehemmel szerettük volna hangsúlyozni, hogy ennek az ünnepnek mi az eredete és a mondanivalója.

De sajnos már másról szól a dolog, mert valaki vagy valakik felgyújtották a Betlehemet.

Szándékosan vagy véletlenszerűen, azt nem tudjuk, de azt igen, hogy tettének szomorú következményei vannak, mind anyagilag, mind erkölcsileg...

*Kondé Lajos
plébános*

Még nem tudom...

...mikor esik jobban a változatosság és mikor a változatlanosság? Van, amikor jobban szeretem a biztonságos állandóságot, mint a bizonytalan összevisszaságot, de van, amikor kifejezetten igénylem a „kalamajkát”. Ha teszem azt, minden napom ugyanolyan lenne, azt valószínűleg nehezen tudnám elviselni, viszont ha nem lenne minden napomnak egy ritmusa, akkor abba is belegebednék. Ilyen érzésem van akkor is, ha csak folyton egyvalamiről kellene gondolkodnom, illetve akkor is, ha mindig mindenről kellene tudnom.

Néha kifejezetten jó hangulatom lesz, ha látszólag értelmetlen gondolatok is lekötik a figyelmemet. Így jártam a minap is, amikor azon „elmélkedtem”, hogy a kutyáknak miért nem nő folyton a szőrük, vagy a madaraknak a tolluk? Nekem meg bezzeg miért kell fodrászhoz járnom legalább szőkőévente egyszer, ha nem akarok az evolúció alsóbb fokára kerülni? Szóval a Pöttyös kutyám mindig pöttyös maradt ugyanakkora „hajjal”, s talán ezért sincs olyan sok kutya-fodrász a falunkban.

Ugye, igényeljük a változatos étrendet is, de a kedvenc ételünk ízéhez és zamatához ragaszkodunk.

Szeretjük a változatos madárcsicsergést is, de ha a kedvenc madarunk másképp énekelne, felháborodnánk. Változatosságban felfedezni a változatlanosságot, látszólag változatlanosságban a változatosságot — ez egy fontos élmény.

Az új év elején, s természetesen a nagybőjt kezdetén nagyon fontos az arányok eltalálása: mi az, amin változtatnom kell magamban, és mi az, amit fejlesztenem kell. Olyan feladatokat, lemondásokat, fogadalmakat vállaljak be magamnak, amik tényleg javára válnak az egyéniségemnek, hitemnek, környezetemnek.

Ki szeretne velem találkozni, ha mondjuk a reggeli kávémról mondanék le vagy túlságosan tisztaság-mániás lennék szűk két hónapig? Aki ismer, az biztosan megszervedné. Viszont a nagybőjt „ürügyül” szolgálhat, hogy kilépjek önmagamból, tényleg figyelmesebbé, rendszerezettebbé váljon külső és belső világom, s ezáltal másokhoz és az értem is áldozatot hozó Megváltóhoz is közelebb kerüljek.

De hogy a rendetlen megfogalmazó rendezett sorai gondolatindítóvá váltak-e, még nem tudom...

Misa

**A BIBLIA ÉVE
2008**

2008 — A BIBLIA ÉVE

A magyar katolikus, református és evangélikus egyházak által 2008-ra meghirdetett „Biblia éve” alkalmából az év során a Gyerünk! lapjain is igyekszünk ehhez kapcsolódó írásokat, híreket, érdekességeket összegyűjteni.

Várjuk a témához a hozzászólásokat, ötleteket, cikkeket, véleményeket!

Honlap-ajánló Bibliához

www.bibliaeve2008.hu — a Biblia éve hivatalos weboldala, ahol információkat találhatunk a Biblia évről, és javaslatokat arra, hogyan ünnepelhetjük a Szentírást egy teljes éven át.

www.biblia.hu — folyamatosan bővülő oldal, nagyon jó ökumenikus igehely-keresővel, bibliaismereti és régészeti témájú anyagokkal, térképekkel, a Bibliához kapcsolódó letölthető zenékkal és művészeti alkotások elemzésével.

www.biblia.lap.hu — a leggazdagabb linkgyűjtemény a témáról, magyar és nemzetközi oldalak tematikus összefoglalása.

www.kereszteny.hu/biblia — keresőoldal, a Magyar Bibliatársulat (protestáns) és a Szent István Társulat (katolikus) bibliáiban kereshetünk.

Sürgős hívószámok

- Ha szomorú vagy, hívd a Jn 14-et!
- Ha valaki cserbenhagy, hívd a Zsolt 27-et!
- Ha termékenyebb szeretnél lenni, hívd a Jn 15-öt!
- Ha bűnt követtél el, hívd a Zsolt 51-et!
- Ha aggódsz valami miatt, hívd a Mt 6,19-34-et!
- Ha veszélyben vagy, hívd a Zsolt 91-et!
- Amikor Istent távolinak érzed, hívd a Zsolt 139-et!
- Ha hitednek erősítésre van szüksége, hívd a Zsid 11-et!
- Ha magányos vagy, hívd a Zsolt 23-at!
- Ha keserű és kritikus lettél, hívd az 1Kor 13-at!
- Ha szeretnél megnyugodni, hívd a Mt 11,25—30-at!
- Ha a világ nagyobbak tűnik Istennél, hívd a Zsolt 90-et!
- Ha honvágyad van, hívd a Zsolt 121-et!
- Ha imáid gyengék és önzőek, hívd a Zsolt 67-et!
- Ha bátorításra van szükséged, hívd a Józs 1-et!
- Ha depresszióba estél, hívd a Zsolt 27-et!
- Ha elvesztetted a bizalmadat az emberekben, hívd az 1Kor 13-at!
- Ha az emberek rosszindulatúnak tűnnek, hívd a Jn 15,7-27-et!
- Ha elcsüggedtél a munkádban, hívd a Zsolt 126-ot!

Figyelem!

Ezeket a számokat személyesen hívd, ne valamelyik asszisztenssel!

Minden vonal 0—24 óráig hívható.

Oszd meg ismerőseiddel ezeket a fontos életmentő számokat!

Amikor először megláttam a Biblia évének hivatalos, templomokban és utcai hirdetőoszlopokon egyaránt elhelyezett plakátját, első gondolatom a megdöbbenés volt: „Ez meg mi??” Alaposabban megnézve, illetve különböző érdeklődésű és végzettségű ismerősökkel beszélgetve róla, még inkább megerősödött bennem az a vélemény, hogy ennek elkészítésére kár volt időt és pénzt áldozni. Ez a plakát ugyanis nagyon rossz.

Úgy gondolom, esztétikailag és marketing szempontból is igen alacsony színvonalúra sikeredett ez az anyag.

Esztétikai szempont alatt a külső megjelenést és főleg a vizuális hatásokat értem.

— A képen látható fiatalok elrendezése teljesen amatőr hatást kelt: egy kupacban hat ember, akik közül többnek alig látszik az arca. (Nem értem, hogyan lehet valakit szinte teljes takarásban vagy éppen háttal feltenni egy plakátra?!)

— Az alakok beállítása is teljesen művi (gondolom, leültették őket, aztán „okosan néztek” és kész a kép...), a mosolyuk és az arckifejezésük is erőltetett, semmi természetes érzés nincs bennük.

— Egy kis asszociációt is hozzáadva ehhez: semmi szabad tér nincs a Bibliát olvasók között, csak a beszorítottság, kényszerhelyzet — akkor hol van itt a boldogság és hol van hely a szabad gondolatoknak?

— A nézhetetlen szín-összeállításra már csak legyinteni tudok: az alap színkombinációt (zöld—sárga—fehér—bordó) a fotó furcsa—zöld háttere és a két szélső lány kékes-zöldes ruhája teszi szemet bántóvá.

„Boldog, aki olvassa”?

Marketing oldalról az üzenet értékét és a „eladhatóságát” vizsgáltam meg.

— A három egyház közösségét kiemelni szándékozó szlogen („Erre hívnak a katolikusok, a reformátusok és az evangélikusok”) egyszerűen gyenge. Nem tudom, hogy kit akartak „erre hívni”, de biztosan állíthatom, hogy egy ilyen lagymatag felhívásra biztosan elég kevesen fognak rámozdulni...

— Az év fő mottója („boldog, aki olvassa”) mint üzenet teljesen odalett, ugyanis ez a mondat és az érdektelenséget sugárzó kép teljesen kioltja egymást. És, mint tudjuk, a kép többet mond, mint a szöveg... A lelkesítőnek szánt gondolat ezzel elveszti tartalmát és célját.

(Amint egy éles szemű teológus ismerős megjegyezte, a fiatalok kezében lévő könyv egyhasábos. Ez több okból is lehet így: 1. nagyon régi kiadású katolikus Szentírást olvasnak; 2. protestáns Biblia van a kezükben; 3. valami egészen mást olvasnak, de a plakát készítői úgy gondolták, a lényeg, hogy fiatalok és könyv legyen rajta — a megrendelő pedig így is megvette. Válasszon mindenki ízlése szerint a variációkból!)

Összegzésként elmondhatom, hogy az elmúlt évek javuló tendenciát mutató katolikus kommunikációs programjai után egyáltalán nem számítottam rá, hogy egy ennyire gyenge (hogy azt ne mondjam: ócska) megoldással fogják tönkretenni a Biblia évének meghirdetését. Ezzel a plakáttal mind a három egyház lejáratja magát és azt hiszem, eléggé megnehezítették a helyi programok szervezőinek dolgát: ki kell találniuk valamit, amivel ennek ellenére is be tudnak csábítani résztvevőket rendezvényeikre...

-mg-

Ha a Biblia lenne a mobilom

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnék, mint ahogy a mobilunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az igékre úgy néznénk, mint az sms-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennék elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk Vele kommunikálni, aki ezen keresztül válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert soha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a 100%-os lefedettséget az egész Földön és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható...

Hálaadó szentmise a Házasság Világnapján

A Házasság Világnapját immár 25 éve február második vasárnapján ünneplik világszerte, hogy felhívják az emberek figyelmét: léteznek jó, boldog és tartós házasságok.

Magyarországon azonban csak a Nagycsaládosok Országos Egyesülete emlékezik meg évről évre e világnapról. Az idén a Házasság Világnapjának szervezője is csatlakozik az ünnepséghez Budapesten, és szeretnénk, ha a Dél-Alföld sem maradna örömtüzek nélkül e napon.

**Ezért nagy szeretettel hívunk egy hálaadó szentmisére
a szegedi Dómba 2008. február 10-én vasárnap 18 órára**

— hálát adni Teremtőnknek mindannyiunk házasságáért és egyben tanúságot tenni a szentségi házastársi kapcsolat megtartó és kiteljesítő erejéről, a család értékéről.

Mottóul Henri Boulard SJ szavait választottuk:

„Ha nem veszitek észre az élő Krisztust, amikor egymást szeretettel átölelitek, akkor aligha fogjátok másban megtalálni őt. Hiába néztek föl az égre, vagy keressétek őt a Bibliában, a benneteket egyesítő szeretetet kell tudatosan szentségként átélnetek, hiszen a házasság igazi szentség.”

Gyertek el ünnepelni családokkal, barátaitokkal együtt!
Szeretettel várunk Mindenkit!

*Csányiné Fejes Tekla és Csányi Sándor
egyházmegyei családfelügyelők*

*Kondé Lajos
pasztorális helynök*

Percy Arrowsmith (105 éves) és felesége Florence (100 éves) 2005. június 1-jén ünnepelték házasságkötésük 80. évfordulóját). Ezzel az évfordulóval bekerültek a Guinness rekordok könyvébe mint a világ leghosszabb idejű házasságának házaspárai. A hosszú házasság titkaként az anglikán pár elárulta, hogy életüket mindvégig a bibliai alapelvek szerint igyekeztek élni. Különösen a következő igeszakasz jelentett sokat számukra: „Ne nyugodjék le a nap a ti haragotokkal!” (Ef 4, 26)

Házaskurzus konferencia

Az Alpha Alapítvány szervezésében megrendezésre kerül az Evangéliumi Aliansz által szervezett Házasság Hete keretén belül a Házaskurzus konferencia!

Időpontja: 2008. február 9. szombat 9—13 óra

Helyszíne: Agapé Gyülekezeti Központ, Budapest, XVIII. Kondor Béla sétány 18.

A Házaskurzus Konferenciára minden olyan érdeklődőt szeretettel várunk, aki szeretne többet tudni arról, hogyan élhet tartósan örömteli házasságban. De talán elsősorban olyan házassággal, tanácsadással foglalkozó lelképásztárokat, keresztyény vezetőket, lelkigondozókat várunk, akik szeretnék saját gyülekezetükben is indítani egy Házasság

kurzust, melynek segítségével hatékonyan szolgálhatnak a környezetükben élő házaspárok felé.

Kérjük, hogy terjesszék ismerőseik körében ezt a nagyszerű lehetőséget!

Az Alpha Alapítvány munkatársai

További információ:

Juhászné Detti koordinátor, Alpha Alapítvány

1106 Budapest, Porcelán u. 3—9.

Tel.: (1) 266 4648, (20) 886 8497

E-mail: alphaoffice@freemail.hu és alphakia@t-online.hu

Honlap: www.alphakurzus.hu

Az emberi család: a béke közössége

Részletek XVI. Benedek pápa a béke világnapjára kiadott üzenetéből

Az egyének közösségének első megjelenési formája éppen az, ami egy férfi és egy nő egymás iránti szeretetéből fakad, akik úgy döntenek, hogy örökre eggyé lesznek, hogy együtt új családot alkossanak. Ám a Föld népei is arra hivatottak, hogy szolidáris és együttműködő kapcsolatokat létesítsenek egymással, minthogy az emberiség egyetlen családjának tagjai: „Az összes nemzet ugyanis egy közösség, közös az eredetük, hiszen Isten népesítette be az emberi nemmel a föld színét (vö. ApCsel 17,26), és ugyanaz a végső céljuk is: Isten.”

A férfi és nő házasságán alapuló természetes család mint az élet és a szeretet bensőséges közössége, „az élet és a szeretet bölcsője”. Ezért joggal nevezzük a családot az első természetes közösségnek, „isteni intézménynek, mely valamennyi társadalmi szerveződés prototípusa, a személy életének alapját alkotja.”

Az egészséges családi életben megtapasztaljuk a béke néhány alapvető alkotóelemét: a testvérek közötti igazságosságot és békét, a szülők által megtestesített tekintély szerepét, a gyengébb családtagok — kicsik vagy betegek vagy idősek — szeretetteljes szolgálatát, a kölcsönös segítségnyújtást az élet szükségleteiben, a másik elfogadásának és — ha arról van szó — a megbocsátásnak a készségét. Ennél fogva a család az első és pótolhatatlan nevelő a békére. A család azért is a társadalom alapja, mert lehetővé teszi, hogy meghatározó tapasztalatokat szerezzünk a békéről. Ebből következik, hogy az emberi közösség nem mondhat le arról a szolgálatról, amit a család végez és nyújt. A család szókinccse: a béke szókinccse. Mindig ebből kell merítenünk, hogy ne felejtjük el a béke szókinccsét, amelyet minden gyermek

elsajátít az édesanya és az édesapa gesztusaiból és tekintetéből, még mielőtt megtanulná a szavaikból.

Aki támadja a család intézményét, törekennyé teszi a békét az egész nemzeti és nemzetközi közösségben, mert meggyengíti a béke legfőbb „ügynökségét”. Mindaz, ami gyengíti a férfi és a nő házasságán alapuló családot, közvetve vagy közvetlenül gátolja azt a készséget is, hogy felelősséggel befogadjanak egy új életet, és elsőszámú felelősei legyen gyermekeik nevelésének, mindez objektív akadályt jelent a béke útján. A családnak otthonra, munkára van szüksége, a szülők otthon végzett tevékenységének megfelelő elismerésére, a gyerekeknek iskolára van szüksége, és mindenkinek egészségügyi alapellátásban kell részesülnie. Ha a társadalom és a politika nem kötelezi el magát, hogy segítse a családot ezeken a területeken, akkor megfosztja

magát attól a lényeges erőforrástól, amely a békét szolgálja. Különösen az óriási nevelő erővel rendelkező tömeg-tájékoztatási eszközöknek van rendkívüli felelősségük abban, hogy elősegítsék a család tiszteletét, hogy bemutassák annak reményeit és jogait, és előtérbe állítsák szépségét.

A család egy férfi és egy nő felelősségteljes és végleges „igenjéből” születik, és a gyermekek tudatos „igenjéből” él, akik egymás után érkezve a család új tagjai lesznek. A családi közösség fejlődéséhez minden tag nagylelkű egyetértése szükséges. Nagyon fontos, hogy mindenki elkötelezze magát az Isten előtti felelősség útján, elismerve Őbenne a saját és a másik ember létének ősforrását.

A családnak otthonra van szüksége, nagyságának megfelelő környezetre, amelyben családi kapcsolatait megélheti. Törődnünk kell környezetünkkel: az emberre van bízva, hogy felelősségteljes szabadsággal mindig a közjót szem előtt tartva őrizze és gondozza.

A család békéjének fontos feltétele, hogy a közösen vallott lelki és etikai értékek szilárd alapjára épüljön. Hozzá kell azonban tenni, hogy a család akkor tapasztalja meg igazán a békét, amikor egyikük sem nélkülöz, és a családi vagyont — amely egyikük munkájának, másikuk megtakarításának eredménye, és mindannyiuk aktív együttműködésének gyümölcse — szolidárisan kezelik, túlzások és pazarlás nélkül. A családi békéhez tehát egyrészt szükséges a nyitottság a természetfeletti értékek örökségére, ugyanakkor fontos az anyagi javak és az emberi kapcsolatok bölcs és körültekintő kezelése is. Ha e szempontra kevés hangsúlyt fektetünk, a család jövőjét fenyegető

bizonytalan kilátások miatt csorbát szenved a kölcsönös bizalom.

Egy család akkor él békében, ha minden tagja aláveti magát egy közös normának: ez fékezi meg az önző individualizmust, ez köti össze az egyéneket, elősegítve harmonikus egymás mellett élésüket és céllal rendelkező tevékenységüket.

Minden hívőt arra biztatok, hogy fáradhatatlanul kérje Istentől a béke nagy ajándékát. A keresztények tudják, hogy rábízzhatják magukat Mária közbenjárására, aki azzal, hogy Isten Fiát, a mi megváltónkat szíve alá fogadta, a mi közös édesanyánkká is lett.

XVI. Benedek pápa
Forrás: Magyar Kurír

Szeged legrégebbi, mégis fiatalos lendülettel megújulni mindig kész és képes középiskolája a Dugonics András Piarista Gimnázium. Az oktatás alapelvei és törekvései azonban a hagyományoknak megfelelőek: a tanári kar a rendalapító Kalazanci Szent József által megfogalmazott hitvallás nyomán a „pietas et litterae”, azaz „jámorságban és tudományban” való növekedésben igyekeznek segíteni tanítványaikat. A piarista nevelés célja az emberi minőség, a lélek, a test és a szellem harmóniájának elérése.

A következő tanévre felvételiző diákok számára most fontos újdonságokat nyújt az iskola. Például az idén induló két 6 évfolyamos gimnáziumi osztály egyikében emelt óraszámú szerepel a testnevelés, a sport. A gimnázium ugyanis szerződést kötött néhány helyi sportklubbal (a DémászSzeged Vízisport Egyesület, a Szegedi Úszó Egylet, a Szegedi Vasutas SE, Szegedi Vízipóló Suli Közhasznú Egyesület, a SZTE—SZEDEÁK KE és a Tisza Volán SC), melynek értelmében a diákok délutánonként szervezett keretek között, profi sport-klubokban edzhetnek. Lehetőségük lesz arra, hogy megismerkedjenek néhány sportággal olyan körülmények között, melyet a közoktatási intézmények a legkritikább esetben képesek biztosítani diákjaik számára. A fiatalok olyan sportokat űzhetnek itt, mint a vízilabda, a kosárlabda, a kézilabda, az atlétika, a kajakkenu, az evezés és az úszás. A legtehetségesebbek pedig nagyobb eséllyel kerülhetnek e klubok profi edzőinek látóterébe. Mégsem az élsportoló-képzés a cél, nincs is ilyen ígéret. De bárkit szívesen látnak, aki a testkultúráját fejleszteni szeretné, aki ily módon is gondot fordít egészségére. Ezek az új körülmények egy lehetőséget kínálnak, amellyel minden diák oly mértékben élhet, amennyire indíttatást érez erre.

Szepe

— egy régi iskola újdonságai

Egy másik fontos változás, hogy a Mester Tanoda, melynek a gimnázium régóta otthont adott, beolvad az iskolába.

Egyrészt az eddig is itt tevékenykedő pedagógusok immáron mint a gimnázium munkatársai oktatnak tovább, másrészt az iskola beépíti saját tanrendjébe a művészeti oktatást. Lehetőségük lesz a gyerekeknek megismerkedni a szobrászattal, a festéssel vagy a grafikával, de részt vehetnek tűzzománc, fotóvideó, színművészeti (drámajáték) képzésben is. A zeneművészetre fogékonyak hangszerekes tanulmányokat is folytathatnak: olyan hangszereken tanulhatnak játszani, mint a klasszikus furulya, a gitár, a gordonka, a zongora, a hárfa vagy a koboz, a népi hegedű és a népi brácsa. Népzene és népi ének szakon szintén elmélyíthetik ismereteiket.

Természetes, hogy a piarista diákok lelki életére is nagy figyelmet fordítanak tanáraik. Ez nem csupán a közösségi eseményekben, szentmisékben, lelkigyakorlatokban ölt testet. A gimnáziumban sikerrel indították el a Tevékeny Szeretet Iskoláját. A TESZI program célja, hogy rávezessék a gyerekeket arra, hogyan kell tudatosan megélni kereszténységüket és hogyan kell a hitüket cselekedetekre váltani. Ennek része például, hogy állami gondozott gyerekeket látogatnak, együtt tanulnak, játszanak velük vagy éppen idős és beteg embereket látogatnak meg — természetesen mindezt megfelelő felkészítés után és tanári kontroll mellett.

Piarista diáknak lenni ma is rang. Tekintheünk persze azokra a nagyjainkra, akik szintén a rend iskolába jártak egykor, mint Ady Endre, Sík Sándor vagy Juhász Gyula, de ezen túl a gimnázium ma is az Életre, a krisztusi életre, a mai világban is példamutató életre neveli a felnövekvő nemzedéket.

-bk-

Boldogasszony kiállítása

Boldogasszony-ábrázolások képzőművészeti alkotásokon — címmel kiállítás tekinthető meg február 1-március 1. között a szegedi Piarista Templomban (Dugonics András Piarista Gimnázium — Szeged, Bálint Sándor u. 14.)

Színjáték, drámapedagógia és bábjáték-tanár továbbképzés a Pázmányon

A Pázmány Péter Katolikus egyetem szakirányú továbbképzést indít színház iránt érdeklődők, főiskolai, egyetemi hallgatók és végzett pedagógusok számára.

A program folyamán gyakorlati segítséget adunk többek között, a beszédtechnika, a színészmesterség, színészpédagógia és a mozgásszínházi témakörében. Képzésünk hangsúlyos eleme, hogy a pedagógusokat önálló munkára készítjük fel, ennek megalapozó részeként személyiségüket fejlesztjük, illetve kialakítjuk a közös munkához szükséges készségeket.

A képzés nem csak pedagógusok számára nyitott.

Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése: *drámapedagógus*.

A képzés kezdete: 2008. február

A képzés díja: 120.000 Ft /félév

A képzés időtartama: 4 félév

A képzés gyakorisága: havonta kétszer péntek-szombat

A tanfolyam helyszíne: PPKE-BTK Piliscsaba és Budapest

Jelentkezés módja: Jelentkezési lapon, csatolandó dokumentumok:

— diplomamásolat

— 2.300 Ft jelentkezési díj befizetését igazoló bizonylat (befizethető banki átutalással, vagy postai csekken az OTP 11707024—20460004 számlaszámra. Kérjük feltüntetni: drámapedagógia jelentkezési díj.)

Postacímünk:

Pázmány Péter Katolikus Egyetem

Bölcsészettudományi Kar Továbbképzési Osztály

2081 Piliscsaba, Egyetem u. 1.

További információ:

Továbbképzési Osztály, Quaestura 107. szoba

tel.: (26) 375 375/ 2025, 2038

e-mail: tpo@btk.ppke.hu

A képzés csak megfelelő számú jelentkező esetén indul!

A világ legnagyobb Munkácsy gyűjtemé- nyével rendelkező Békés megyei fenntartású múzeum óriási átalakuláson ment keresztül: nemcsak megszépült, hanem újjászületett. Az interaktív eszközökkel felszerelt új kiállítóterek kivételes élményt nyújtanak a látogatók szá- mára.

A kilenc eredeti Munkácsy festményt, hét grafikát és több mint négyszáz értékes relikviát őrző múzeum egyik legnagyobb különlegessége a „kis Jeanne” című festmény, melyet közadakozásból sikerült megszerezni. A minisztériumi és önkormányzati, vállalkozói támogatókon kívül megmozdult az egész megye: az iskolások egyforintosokat gyűjtöttek, művészeti együttesek koncerteket szerveztek a nemes ügy érdekében. Több mint ezer adományozó segítette, hogy a festmény abba a városba kerülhessen, ahol Munkácsy Mihály még asztalosinasként dolgozott. A „kis Jeanne”-t január 17-től tekinthetik meg az érdeklődők.

A múzeum többi része is kibővült, korszerűsödött. Magyarországon itt látható először szemüveg nélkül nézhető 3D-s film, mely a Körösök világát mutatja be. A természettudományi kiállítás újdonsága még a 3,2 x 1 méteres édesvízi akvárium, melyben ritka, védett halak láthatók.

Újjászületett a Munkácsy Mihály Múzeum

A régészeti kiállítás 8000 év legjelentősebb

kincseit mutatja be az őskortól a népvándorlás és honfoglalás korán át a középkorig. A kiállításokon megismerhető a sokszínű Békés megye kialakulása, története, Európában egyedülálló kulturális gazdagsága.

A hangos tárlatvezetés még élvezetesebbé teszi a kiállítás megtekintését, hiszen olyan értékes információk hallhatók, melyek nemcsak a kiállítás megértését segítik, hanem rámutatnak mélyebb összefüggésekre is. A kiállítótermekben lévő érintőképernyős terminálok további információkat nyújtanak az érdeklődők számára.

A múzeum izgalmas kikapcsolódást kínál a gyerekek számára is, hiszen a kézműves műhelyekben mindenki kipróbálhatja a gyékény- és szalmafonást, fazekasságot, tűzzománc-készítést.

Múzeumlátogatással egybekötött tanórák megtartására is van lehetőség az iskolák számára.

A Munkácsy Mihály Múzeum elérhetőségei:

Békéscsaba, Széchenyi u. 9.

Tel.: (66) 323 377, honlap: www.munkacsy.hu

Kórustalálkozó Szentesen

A szentesi Szent Anna Egyházközség 2008. április 5-én, szombaton ismét megrendezi a Szeged-Csanádi Egyházmegye kórusainak, szkoláinak találkozóját. A közös szentmise mellett, minden énekkar egy hangverseny keretében egyéni műsorral is bemutatkozhat.

Szeretettel várunk mindenkit!

Serfőző Levente, plébános

Nagy János, karnagy

Minden további tudnivalóról a jelentkezőket tájékoztatjuk.

Érdeklődni lehet:

6600 Szentés, Erzsébet tér 2.

Tel.: (63) 400 259

E-mail: szentanna@vnet.hu

Odúkészítő tábor

Február 9-én (szombat) és március 2-án (vasárnap) odúkészítő tábort szervezünk a Fehér-tói Madárvártánál, ahol várunk minden segítőkész kezet!

Amiben lehet segíteni: fúrás, csavarozás, festés, pakolás, teafőzés stb.

Aki fúrót, csavarozófejet is tud hozni magával, annak különösen örülnénk, mert kéziszerszám csak korlátozott számban áll rendelkezésre.

Azok, akik tevékenyen részt tudnak venni az odúk elkészítésében a segítségért cserébe (sajnos, csak korlátozott számban) fészekodúkat tudunk felajánlani.

További információk: Barkóczi Csaba

Tel.: (70) 330 5988

E-mail: barkoczi@hotmail.com

ÖNKÉNTES KÖZPONT SZEGED

A szegedi Önkéntes Központ várja mindazok jelentkezését, akik szabadidejükkel, energiájukkal, tapasztalataikkal önkéntes tevékenység formájában szívesen segítenek.

Gondoltál már rá?

- kézműves foglalkozás mozgássérült gyerekekkel...
- bevásárlás, séta egy idős emberrel...
- nyári tábor állami gondozott gyerekekkel...
- programszervezés civil szervezet számára...
- ...és még számos lehetőség vár!

Te is lehetsz önkéntes!

Az **Önkéntes Központ** segít megtalálni mindenki számára a lehetőségeket, a kapcsolatfelvételt a fogadószervezetekkel, és tájékoztatást ad az önkéntességről.

Szeged, Kálvária tér 21. (Mórávárosi Közösségi Ház)

Telefon: (20) 464 3989

Email: talentumonkentes@freemail.hu

www.talentumonkentes.hu

Közösségi Önkéntesség:

Egyszeri önkéntes
alkalommal gitáros
daltanítás a
gyermekkorházban, játékos
sportnap a siketek és
nagyothalló gyerekek
részére, irodalmi felolvasó
est a nyugdíjas klubban,
mind-mind nagy segítség
másoknak úgy, hogy közben
közösséged is gazdagodik!
Érdeklődjtek a Szegedi
Önkéntes Központban!

Boston érseke utcai önkéntes munkában

Egy napra kötényt öltött Sean O'Malley érsek, hogy önkéntesként szolgálja a hajléktalan embereket. Honlapján a bíboros beszél magáról, elmeséli, hogyan telik egy-egy napja, s ösztönzést is nyújt az elmélkedéshez, amelyekre a hétköznapiakban egyre kevesebb lehetőség nyílik. Ez is — miként a szokásostól eltérő öltözet — egy módja annak, hogy minél több hívőhöz kerüljön közel.

A hajléktalanokat segítő nonprofit Pine Street Inn nevű segélyszervezet fő feladata az anyagi természetű segítségnyújtás, de segítenek eltűnt családtagok felkutatásában is, és abban, hogy az utcán élők vissza tudjanak térni a normális életbe azáltal, hogy lakást és munkát találnak.

Sean O'Malley bíboros a szervezet-hez csatlakozva kívánta kifejezni üzenetét a reményről, s tapasztalatait lépésről lépésre dokumentálta is honlapján. Kifejezte meglepettségét, hogy milyen sok, főleg fiatal önkéntes vesz részt a munkában. Nyilvánvalóvá vált számára a szolidaritás ökumenikus jellege is, mivel különféle felekezetű keresztények munkálkodnak együtt. A bíboros mellett az akcióban részt vett Thomas Shaw, a Massachusetts-i episzkopális egyház püspöke is.

Forrás: Magyar Kurír

Egy kicsiny és tiszta gyertya

A poros kisváros szélén élt egy gyertyaöntő mester. Szerették az emberek, mert kedves, segítőkész ember volt és csodaszép gyertyái voltak.

A kis üzlet legutolsó polcán egy egyszerű, fehér gyertyácska állott. Nem volt rajta semmi dísz, semmi minta, mert rá már nem jutott. A sok díszes és cicomás társa mindig kinevette, lenézte egyszerűségét. De a kicsi fehér nem bántódott emiatt, hiszen tudta, hogy értékéből ezzel nem veszít. Tisztában volt azzal, hogy hivatását be tudja tölteni így is, ahhoz nem kell milliányi fodor- és csipkeszegély. Reménykedve várta a napot, amikor végre eladják és elindulhat az úton, a beteljesülés útján. A hosszú évek alatt a társait gazdag, előkelő emberek vásárolták meg és vitték haza polcaikra, szekrényeikre, ezüst gyertyatartóikba dísznek. Ő többre vágyott: égni, fényt adni, önmagát felperzselve melegséget szórni a világba.

Egyszer aztán egy szegény kislány tért be az üzletbe, pénze nem volt. Gyertyát szeretett volna venni beteg édesanyjának, hogy este együtt imádkozhassanak. A jólékű

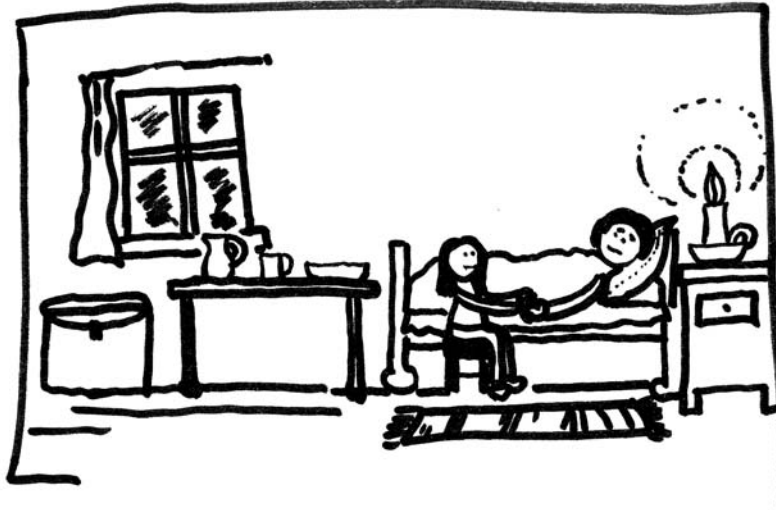
mester szíve megesett az apró gyermekén és neki adta az egyszerű, fehér gyertyát. Az úton a gyertya remegett, szíve erősen vert, mert érezte, hogy most jött el az az idő, amire egész életében vágyott: ODAADNI ÖNMAGÁT MÁSOKÉRT.

A szegény kis viskóban a beteg édesanya megőrült a gyertya látán: „milyen csodálatos, milyen tökéletes!” Hamarjában meggyújtották és ekkor megtörtént: a piciny fehér csodálatos fényt és melegséget árasztva égett. Mivel nem volt rajta semmi felesleges dísz, fénye vakítóan átjárta

a szobát és a két szegény ember szívét. Az ima pedig mennyei hangon szólt a kislány szájából ami a gyertyát még boldogabbá tette.

Az utolsó perccig égett a piciny gyertya, mert tudta azt, amit mi emberek oly sokszor elfelejtünk! Pedig nem kell hozzá sok, csak egy kis jólékűség, remény, öröm és vágy a jobbá válásra...

Jenei Norbert

Egy régész ásátás közben egy múmiát talál az izraeli Negev sivatagban. Azonnal kihívja a legközelebbi múzeum specialistáját és közli vele, hogy egy 3000 éves férfimúmiát talált, aki szívinfarktuszban halt meg.

A tudósok elszállítják a múmiát és tüzetes vizsgálatnak vetik alá. Egy hét múlva hívják a régészt.

— Uram, önnek mindenben tökéletesen igaza volt! Mégis, hogyan tudott mindent első látásra megállapítani?

— Egyszerűen. A múmia egy cetlit tartott a kezében a következő felirattal: „10.000 sékel Góliátra”.

☺

A házasságban a két fél eggyé válik. A gond ott kezdődik, amikor el kell dönteni, melyikükké.

☺

Ősi repülő szabály: több repülőgép található az óceánban, mint tengeralattjáró az égen.

☺

Arra, hogy „Jó reggelt!” nem a „Bizonyítsd be!” a helyes válasz.

☺

Modern irodalmat olvasni olyan, mintha az ember megpróbálná követni a cselekményt a betűlevesben.

☺

Matekórán őrzöng a tanár:

— Idióták! Az osztály 60%-a meg fog bukni matekból!

Mire egy hang hátulról:

— Nem is vagyunk annyian!

☺

Egy öreg, fáradtnak látszó kutya sétált be az udvaromba. Jól táplált volt, és a nyakörvéről is látszott, hogy van gazdája. Bejött velem a házba, és elaludt a nappali sarkában. Egy órával később odament az ajtóhoz, én meg kiengedtem. Másnap újra megjelent, és megint aludt egy órát a sarokban. Ez így ment több héten át. Kíváncsiságból tűztem egy cédulát a nyakörvére:

„Az Ön kutyája minden délután a házamban szundikál!”

Másnap a nyakörvre tűzve megérkezett a válasz: „Tíz gyerekünk van, azért nem tud a kutya otthon nyugodtan aludni. Holnap én is eljöhetek veled?”

☺ ☺ ☺

Programajánló

Február 9-én szombaton 10—13 óráig

Családi Kézműves Játsonap az Alsóvárosi Kultúrházban: Balázs-napi gyertyakészítés.
Belépő: 300 Ft/fő.

Február 19-én kedden este 6 órakor

A Barta család képzőművészeti kiállítása nyílik az Alsóvárosi Kultúrházban. A kiállítás megtekinthető február 29-ig minden hétköznap 10—19 óráig.

Február 20-án szerdán délután 3 órakor

A Nefelejcs Bábszínház előadása az Alsóvárosi Kultúrházban: „Libuci liba és a róka” című bábelőadás. Belépő: 550 Ft/fő.

Február 23-án szombaton 10—13 óráig

Családi Kézműves Játsonap az Alsóvárosi Kultúrházban: Tavaszváró munkálkodás (cserépdíszítés, virágok és magok ültetése).
Belépő: 300 Ft/fő.

Újkígyósi programajánló

„Az életem foltcsodák között”

A művelődési ház március hónaptól minden érdeklődő részére Foltvarró SZAK (Szabadidős Alkotó Kör) indítását tervezi.

Mindazok, akik még nem ismerik a foltvarrást, az így készült alkotásokat (vagy éppen azért, mert járatosak ezen aprólékos eljárást igénylő technikában) kiállítást, kedvcsinálót szervezünk.

A február 15-ei (péntek) 18 órakor megnyíló tárlaton Balogh Irén munkásságával ismerkedhetnek meg.

A kiállítás a kezdetektől mutatja be a foltvarrást, így fázisonként kaphatnak betekintést a patchwork-ként is ismert eljárásba.

Találkozás egy élő legendával

Balczó András öttusázóval, olimpiai bajnokkal találkozhatnak az érdeklődők 2008. február 25-én (hétfő) 18 órakor a művelődési házban.

A nyolcszoros egyéni-, hatszoros csapat magyar bajnok, ötszörös egyéni- és ötszörös csapat világbajnok, kétszeres csapat olimpikon és egyszeres egyéni olimpikon a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából tart előadást, melynek címe: „Sport, politika, hit.”

Az újkígyósi Petőfi Sándor Művelődési Ház és Könyvtár elérhetőségei:

5661 Újkígyós, Arany J. utca 42.

Tel.: (66) 254 844

E-mail: muvhaz@ujkigyos.hu

Nagyböjtí gondolatok emailen

A Katolikus Ifjúsági Alapítvány munkatársai által szerkesztett nagyböjtí füzet napi gondolatait emailen is megkaphatod!

A levelező listára úgy jelentkezhetsz, ha a <http://www.felrazas.hu/uzenet> címen kitöltöd a „felíratkozó lapot”. Ettől kezdve minden nagyböjtí és adventi napon a postafiókodon ott lesz egy gondolatébresztő lelki írás. Jelenleg 1500 címzett olvassa az országban (és határainkon túl is) az elmélkedéseket.

Egy köszönőlevél az olvasóktól érkező számtalanból:

„Tisztelt Szerkesztőség!

Nem tudom, ki írta a mai napi (2007. december 12.) gondolatokat, de szeretném Nekí megköszönni (kérem, ha lehet, továbbítsák), mert nagyon igaz (s mint ilyen, szép), amit leírt — és ezzel együtt bizalmat, bátorságot adó. Nagyon jól esett a lelkemnek, fényt vitt a napomba! Isten áldja meg az íróját!

Imával: V. Judit”

Gyerünk!

A Szeged–Csanádi
Egyházmegye katolikus
ifjúságának lapja

2008. február 9.

Felelős kiadó: Kondé Lajos
Főszerkesztő: Márton Gábor
Grafika: Zsivkovitsné Gyenes Krisztina

Címünk: Katolikus Ifjúsági Alapítvány
6720 Szeged, Döm tér 15.
Telefon és fax: (62) 426 082
www.felrazas.hu
e-mail: gyerunk@freemail.hu és
gyerunk@citromail.hu

Támogatta a RENOVABIS

Tördelés: Nagy Péter